

have den afgjørende Stemme; men jeg troer, at Politimesteren, hvor de sanitaire Hensyn, hvis Repræsentant Stiftsphysicus er, kommer i Sammenstød med de øvrige borgerlige Interesser, maa være nærmere til at afgjøre det, end Stiftsphysicus. Jeg troer, at Lægernes Mening maae komme i Betragtning ved Forhold, som mere eller mindre kunne have Indflydelse paa Sundhedstilstanden, men ikke have en afgjørende Myndighed i saa Henseende, fordi de efter deres Stillings Natur have blot det ene Hensyn at tage, og netop dette leder ofte de meest udmærkede Læger til at overdrive Forestillingen om, hvad der ved Foranstaltninger bør gjøres for den offentlige Sundhed. Forsaavidt der er Tale om, at der skulde oprettes Sundhedscommissioner, forekommer det mig ikke, at man kan affatte Loven med Hensyn til en Indretning, som ikke endnu er indtraadt, og jeg troer, at disse Sundhedscommissioner i al Fald burde, naar de skulde have den omhandlede Myndighed, ordnes paa en vis bestemt Maade, saa den borgerlige Øvrighed dert faaer en overveieende Indflydelse, og Lægerne blot en raadgivende Stemme. Min Mening er iøvrigt, at det ikke just er Politiovrigheden, men Magistraten, der her bør have Afgjørelsen; thi Meddelelse af Berettigelse til at drive en Næring ligger efter Sagens Natur hos Magistraten. Jeg troer vel, at det, navnlig hvad Kjøbenhavn angaaer, kan være ligesaa sikkert at overdrage Afgjørelsen til Politiovrigheden som til Magistraten — hverken hos den nærværende Politiovrighed eller hos de foregaaende har jeg fundet Gang til Overgreb i denne Retning — men jeg troer dog, at det er bedre, at det lægges under Magistraten, som Byernes Øvrighed. Det har ogsaa været erkjendt i Rescript af 11te Februar 1818, der omtales i Motiverne, hvor efter visse for Sundheden betænkelige Næringsveie ikke maatte flyttes til et andet Sted, end det, hvor de engang vare etablerede, uden

Magistratens Tilladelse. Magistraten vil naturligvis igjen indhente Erklæringer fra andre vedkommende Autoriteter; vil man paa lægge det udtrykkeligt, kan jeg ikke have Noget derimod, men det er, troer jeg, ikke nødvendigt; denne Autoritet vil ligesaa vel som andre vide, hvilken Erklæringer de have at indhente. Jeg maa derhos bemærke, at Magistratens Instrux af 28de August 1795 § 14 viser, at uagtet Politiets Forvaltning og dets Bestyrelse ikke tilkom Magistraten, skulde den dog ogsaa tage sig af Politiet, og jeg troer netop her er et Forhold, som Magistraten bedst kan bedømme; nemlig Conflicter mellem Sundhedshensyn og Næringsforholdene. Forsaavidt Noget er utilfreds med den Beslutning, som Magistraten eller hvilken som helst Øvrighed tager, maa der kunne finde Recurs Sted til vedkommende Ministerium. Jeg ønsker altsaa, at der maa blive stemt over dette Ændringsforslag, som Udvalget har taget tilbage, ikke fordi jeg finder, at det er aldeles rigtigt, men for at give Leilighed til at tage under Overveielse, hvorvidt man bør lade det blive ved det af Udvalget Foreslaaede, eller ikke, og i al Fald give Leilighed til, hvis Ændringsforslaget, saaledes som det er fremkommet, blev antaget, inden 3die Læsning at gjøre et andet Ændringsforslag.

Rettelser.

- Nr. 67 Sp. 1046 L. 6. f. n. „Pantteiernes“ læs „Parternes“.
 — 68 Sp. 1049 L. 17. f. n. „ingen“ læs „nogen“.
 — „ Sp. 1057 L. 5. f. n. „der bortfalder paa ceengang 20 til 30000 Rbd. mere“, læs „den nedfattes derved til 20 à 30000 Rbd.“